

Buitengewoon 5 – buitengewone gemeenschap

- Voorlezen verhaal:
*Juffrouw Pink loopt al maanden met haar hoofd naar beneden. Toen Arie Arm ernaar vroeg, was haar antwoord: 'Meneer Oog heeft gezegd dat ik nergens voor deug. En hij zal wel gelijk hebben, want hij heeft altijd een goede kijk op de dingen. Ik zou er net zo goed niet kunnen zijn. Waarvoor kan ik nu gebruikt worden? Als ik nu een mond was, dan had ik tenminste een taak. Overal zou ik van Jezus kunnen vertellen. Of was ik maar als Irma Oor dan konden mensen mij hun problemen vertellen. En dan zou ik luisteren. Maar ik ben slechts een pink.' En moedeloos hangt zij erbij.
Totdat... meneer Oog een vuiltje kreeg binnengewaaid. Toen was Hannie Hand te groot. En Arie Arm te stijf. En Irma Oor was volstrekt machteloos. 'Ons kleintje', zei iemand. Maar juffrouw Pink kwam al aangelopen. En handig haalde zij het vuiltje weg. Alsof zij ervoor gemaakt was. Dat was ze ook.*
- Lezing: 1 Korintiërs 12:12-22

¹²Een lichaam is een eenheid die uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus. ¹³Wij zijn allen gedoopt in één Geest en zijn daardoor één lichaam geworden; of we nu Joden of Grieken zijn, slaven of vrije mensen, we zijn allen van één Geest doordrenkt. ¹⁴Tegelijk bestaat een lichaam niet uit één deel, maar uit vele. ¹⁵Als de voet zou zeggen: 'Ik ben geen hand, dus ik hoor niet bij het lichaam,' hoort hij er dan werkelijk niet bij? ¹⁶En als het oor zou zeggen: 'Ik ben geen oog, dus ik hoor niet bij het lichaam,' hoort het er dan werkelijk niet bij? ¹⁷Als het hele lichaam oog zou zijn, waarmee zou het dan kunnen horen? Als het hele lichaam oor zou zijn, waarmee zou het dan kunnen ruiken? ¹⁸Maar God heeft juist alle lichaamsdelen hun eigen plaats gegeven, precies zoals Hij dat wilde. ¹⁹Als ze met elkaar slechts één lichaamsdeel zouden vormen, zou dat dan een lichaam zijn? ²⁰Het is juist zo dat er een groot aantal delen is en dat die met elkaar één lichaam vormen. ²¹Het oog kan niet tegen de hand zeggen: 'Ik heb je niet nodig,' en evenmin kan het hoofd tegen de voeten zeggen: 'Ik heb jullie niet nodig.' ²²Integendeel, juist die delen van het lichaam die het zwakst lijken zijn het meest noodzakelijk.

Preek

Deel 1: één lichaam

Lieve mensen,

Toen je gedoopt bent. Toen vroegen we je ouders: geloof je dat jullie kind door de doop in het de kerk van Christus wordt *ingelijfd*. Dat laatste woord is een prachtig woord. Ingelijfd. Je wordt deel van het lijf, het lichaam van Christus. En als je belijdenis doet. Dan beaamt je daarmee dat woord. Ik wordt bewust onderdeel van het lichaam van Christus. En ik weet wel, zo bewust hebben velen van ons geen belijdenis gedaan. Vandaag wil ik dat bewustzijn weer aanwakkeren.

1 Korintiërs 12 is een mooi hoofdstuk met een zeer sterk en overtuigend beeld van de gemeente van Jezus. Als een lichaam. Het gaat Paulus met name over de Geest, de adem, de zuurstof die alle delen

van het lichaam inspireert. Zoals het in een echt lichaam ook gaat. Zuurstof is brandstof, waardoor je functioneert. Het lichaam beweegt dankzij de Geest.

Paulus werkt ook uit hoe dat lichaam van Christus dan functioneert. Belangrijk: je hebt allemaal je eigen plek. Je eigen taak ook. En anders dan in een echt lichaam, kunnen die taken en die plek verschuiven. Er kunnen tijden zijn dat je een meer centrale en zeer actieve rol hebt. En soms ben je weer een periode wat meer passief en een beetje in de luwte.

Dat kan dus per periode of levensfase veranderen. En dan heeft het ook nog eens te maken met je gaven. Je kunt niet allemaal hetzelfde. Je hoeft ook niet allemaal hetzelfde. Je eigen plek, je eigen taak, wordt door die twee dingen bepaald: door je levensfase en door je gaven.

Er is ook iets dat niet verandert. En dat is het feit dat je ingelijfd bent. Je hoort er bij. Je bent onderdeel van de gemeente. Zelfs als je hier te gast bent, voor één keer of regelmatig: op dit moment hoor je er bij. Je neemt deel aan het leven van de Waterpleinkerker, vandaag. Weet je ook welkom.

Als Paulus het over het lichaam heeft, dan gaat het om een dubbele dynamiek. Als onderdeel van de kerk draag je wat bij. En je ontvangt van alles. En ook dat kan per fase in je leven anders zijn. Soms heb je periodes dat je je handen vol hebt aan ontvangen. Soms heb je meer ruimte in je agenda en in je leven en kun je meer geven. Maar er is altijd iets te geven en altijd iets te ontvangen. Het is nooit zo dat je alleen maar aan het ontvangen bent. Of alleen maar aan het geven. Daar zit altijd verbinding tussen. Je zou kunnen zeggen: samen is dat honderd procent.

En ook in de gemeente moet daar enige balans in zijn. We hebben verschillende draagkracht en nemen dus allemaal onze plek in. Het is goed om regelmatig naar elkaar uit te spreken wat je plek dan nu is. Wat heb je te geven? Wat wil je ontvangen? Hoe is de balans daartussen op dit moment? Een kring zou daar een goede rol in kunnen spelen – want: niet te massaal, maar ook niet te klein – om daarover te praten. Om samen iets te ondernemen. Om je plek in de gemeente vorm te geven. Een plek waar je ontvangt en waar je geeft. We zouden het mooi vinden als je dat nu in een gesprek met je kring handen en voeten geeft. Je krijgt een kwartier om één vraag te bespreken.

Slide: Vraag: hoe kunnen we dit jaar het lichaam van Christus zijn vormgeven?

* kringen zitten als het goed is al bij elkaar in de buurt. Je kan ook met je kring in de ontmoetingsruimte plaatsnemen als dat beter werkt. Koffie en thee worden rondgedeeld!

Deel 2: één doel

De vraag is natuurlijk, waarom is het zo belangrijk dat de kerk als lichaam functioneert? Dat mag je allereerst op jezelf betrekken. Paulus schrijft daar ook over in 1 Korintiërs 12. Het is belangrijk dat jij tot je recht komt. Verbinding en relaties maken het leven zinvol en waardevol. Een sterke kerkelijke gemeenschap is goed voor alle leden die er toe behoren.

Die gemeenschap begint bij een maaltijd, het avondmaal. Net hadden we het over inlijving: de doop. Hier is het andere sacrament uitgangspunt: het avondmaal. Dat is eigenlijk de aanleiding voor Paulus om die metafoer van het lichaam te gebruiken (Zie 1 Korintiërs 11!!). Vanouds wordt dat een liefdemaaltijd genoemd. Een gemeenschap van liefde, die rondom brood en wijn vorm krijgt. En alles

wat er nog meer gedeeld en gegeten wordt. Het is de bedoeling dat die gedeelde liefde niet blijft hangen bij de muren van de kerk.

We gaan te rade bij een andere apostel, namelijk Petrus. Hij schrijft ook over de kerk. En zegt tegen zijn lezers: eens waren jullie losse individuen. Maar nu heeft God jullie aan elkaar verbonden. Dat schrijft hij als volgt:

Slide: ⁹Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninkrijk van priesters, een heilige natie, een volk dat God zich verworven heeft om de grote daden te verkondigen van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen naar zijn wonderbaarlijke licht. ¹⁰Eens was u geen volk, nu bent u Gods volk; eens werd u ontferming onthouden, nu ontvangt u Gods ontferming. (1 Pet.2)

Het gaat dus om het ontvangen van Gods ontferming. Dat is het eerste. En dat is heel belangrijk. Dat we met elkaar een sterke gemeenschap van liefde en genade vormen. Betrokken op elkaar. Maar niet alleen op elkaar. Want Petrus geeft een doel aan onze gemeenschap: *verkondigen van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen naar zijn wonderbaarlijke licht*. De gemeenschap creëert een golfbeweging naar buiten. Vanuit het kruis van Christus, waar ontferming en liefde *body* kreeg.

Slide:

Je ziet het in ons logo. Je ziet het in deze afbeelding. Die golfbeweging vanuit het hart van Christus. Vanuit het kruis op Golgotha. En hoe doe je dat nu? Door te evangeliseren? Te vertellen? Zeker, ook dat! Maar meer nog dit: Petrus schrijft twee verzen verder:

Slide: ¹²Leid te midden van de heidenen een goed leven, opdat zij die u nu voor misdadigers uitmaken, door uw goede daden tot inzicht komen en God eer bewijzen op de dag waarop Hij komt rechtspreken.

Een goed leven leiden. Dus de buitengewone gemeenschap van de kerk. En die is echt uniek in een samenleving die steeds verder verkilt en individualiseert. De buitengewone gemeenschap van de kerk als lichtend voorbeeld voor de wereld. De avondmaalstafel, de gezamenlijke maaltijd, die niet ophoudt bij de kerkmuren.

Een kerkgemeenschap die niet opgesloten zit in het eigen kringetje. Maar door muren heen verbinding geeft met andere christenen. En ook verbinding met iedereen die op zoek is naar gemeenschap en liefde, naar genade en vrede, maar warmte en licht. Daar is de samenhang van het

lichaam op gericht. Wat je samen hebt ook in deze wereld exporteren. Want dat is buitengewoon. Daar heeft iedereen behoefte aan.

De kerk is dus een middel. Om de liefde van God te leven. Met elkaar en voor elkaar. En met anderen en voor anderen. Zo verspreidt zich Gods liefde als een olievlek in onze stad. De Geest wakkert de buitengewone gemeenschap van de kerk aan. Tot een niet te stuiten beweging, die de wereld zal veranderen.

Amen